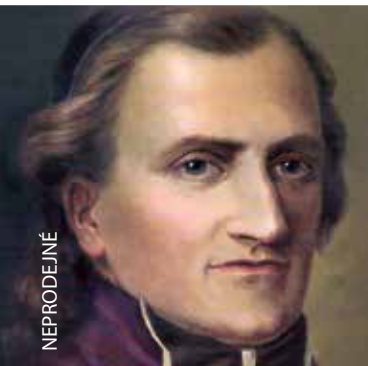

Misijní zpravodaj

24/2018

NEPRODEJNÉ

TÉMA ČÍSLA: PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA

4 Rozhovor s P. Maasburgem

23 Příprava na Mimořádný misijní říjen 2019

12 Proč jsou misijní díla důležitá?

24 Poselství papeže Františka k Misijní neděli

Milí přátelé misii,

máme tu další podzimní vydání Misijního zpravodaje. Svým zaměřením navazuje na téma minulého čísla, které nás vrátilo hluboko do minulosti, za prvními misionáři, kteří se průkopnický vydali naplnit poslání, jež nám všem Kristus svěřil – jděte a hlásejte! Všichni, kdo jsme byli pokřtěni, před tímto úkolem stojíme. Nemusíme se však vydávat nikam daleko do nehostinných a nebezpečných míst, stačí, když v sobě udržíme radostnou touhu po Kristu a svým životem ji budeme předávat dál. Pokud ji však nebudeme v sobě živit, časem vyprchá. Vše buď roste, nebo zaniká.

Církev roste jediné díky misii, a aby tomu tak opravdu bylo, je někdy potřeba, aby se o to někteří jedinci více zasadili. Je před námi přípravný rok na **Mimořádný misijní měsíc říjen 2019**, který vyhlásil papež František, a tak o misiích budeme slyšet víc než jindy. Rozhodli jsme se proto naše aktuální materiály zaměřit právě na tuto událost. V Misijním kalendáři na rok 2019 vám představujeme české misionáře v zahraničí, v tomto Zpravodaji se hlouběji zamýšlíme také nad významem a úkolem naší organizace. **Proč jsou Papežská misijní díla důležitá?** Odpověď přináší **papež František**, i bývalý rakouský národní ředitel **P. Leo Maasburg**. Připomeneme si také zakladatele PMD, moudrost Matky Terezy a povzbudivá slova k Misijní neděli. V závěru čísla se jako obvykle ohlédneme za aktivitami Misijních klubek, připomeneme si Misijní pouť v Třebíči, zahraniční cesty na Srí Lanku a do Mexika, i přehled vašich darů za rok 2017.

Všem, kteří svými aktivitami a modlitbami pomáháte šířit radost z evangelia, velmi děkuji. Ať vám Pán žehná. Za všechny, kteří se na přípravě tohoto vydání Misijního zpravodaje podíleli, vám přeji příjemné čtení.

Leoš Halbrštát ■

Není-li církev zaměřena misijně, není to církev Kristova

Rakouský kněz Leo Maasburg občas zavítá do České republiky, aby u nás přednášel o odkazu Matky Terezy, v jejíž blízkosti strávil sedm let. Oblíbila si ho, a proto se stal jejím zpovědníkem i duchovním rádcem. Zatím naposledy jste se s P. Leem mohli potkat na červnové diecézní pouti v Sušici, kde pro naplněný sál přednášel o misijním povolání plynoucím ze křtu každého z nás. On sám ještě donedávna působil také jako národní ředitel Papežských misijních děl v Rakousku, proto jsme jeho návštěvy využili také pro rozhovor do Misijního zpravodaje.

● **V přednášce jste zmiňoval, že člověk pořád po něčem touží. Po čem jste v životě nejvíce toužil vy?**

Byl jsem na začátku tak nadšený, že jsem si myslel, že obrátím celý svět. Po deseti letech působení ve farnosti jsem si říkal, že když budu opravdu tvrdě pracovat, tak třeba dokážu obrátit celou farnost. Za dalších pět let jsem si uvědomil, že se musím hodně namáhat, abych obrátil sám sebe. A po dalších pěti letech říkám, ať je mi Bůh milostivý...

● **Přál jste si být knězem?**

Moje cesta ke kněžství má dlouhý vývoj. Studoval jsem v Anglii a psal sociálně vědeckou dizertaci o vatikánské východní politice. Bylo kvůli tomu nezbytné přečíst všechny církevní dokumenty z II. vatikánského koncilu a ty se mi moc líbily. Nasměrovaly mě k tomu, i když jsem se kněžství vždycky trochu děsil.

● **Co nakonec rozhodlo?**

Musel jsem udělat rozhovory s církevními osobnostmi a jednou z nich byl i biskup Hnilica. Šel jsem ho navštívit, on ale nebyl doma. Jeho kuchařka mě pozvala na oběd, a když se pak objevil, řekl mi: „*Leo, přijed do Říma, napiš tu dizertaci tady a pracuj pro mě jako můj sekretář. A můžeš studovat teologii.*“ A já jsem odpověděl: „*Tak jo.*“ Biskup Hnilica byl opravdu svatý muž. Nejdobrotivější člověk, kterého jsem kdy potkal. Byl jako Matka Tereza, proto si taky tak dobře rozuměli. Nebyl sice moc dobrý organizátor, spíš chaotik, ale velmi laskavý, skromný a chytrý člověk, který pomohl tisícům lidí a zachránil spoustu společenství.

● **Čím vás tyto osobnosti, v jejichž společnosti jste strávil část života, osobně inspirovaly?**

Těžko říct, čím přesně je člověk formovaný. Matka Tereza byla velmi dobrá učitelka, která říkala velmi jednoduché a snadno zapamatovatelné věty, jako např. „*Nikdy nesuď, protože když soudíš, nemáš čas milovat.*“ Nebo „*Dělat malé věci s velkou láskou.*“ Snad mě to nějak poznamenalo, tedy doufám v to.

● **Byl jste nervózní, když jste měl možnost dostat se poprvé do její blízkosti?**

Když jsem ji viděl poprvé, byl jsem velmi vynervovaný. Pracoval jsem v té době jako sekretář biskupa Hnilici. Jeho domem procházelo spoustu svatých – ať už skutečných nebo

■ P. Leo Maasburg byl čestným hostem pouti v Sušici. Na návštěvě po diecézi ho doprovázel prezident Charity ČB Stanislav Brožka.

těch, kdo si to jen namlouvali. Jednoho dne mi biskup Hnilica oznámil, že půjdeme odpoledne navštívit jednu svatou. Pomyslel jsem si: „*Nojo, zase nějaká svatá.*“ A když jsme za ní jeli, domníval jsem se, že to bude promarněný čas. Ale přišlo tam mnoho dalších lidí, všichni se na ni tlačili a já ji skoro neviděl – měla jen 160 cm. Biskup mě musel vzít s sebou, protože potřeboval tlumočníka. Sice každý z nich mluvil několika jazyky, ale žádným se nedorozuměli.

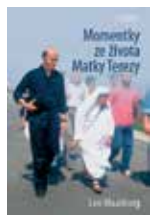
Matka Tereza byla neobvyklou osobností. I v těch nejtěžších okamžicích udělala nějaký vtíp, vždy s očima upřenými na Ježíše. Měla dar introspekce, uměla se dívat do srdcí. Často dokázala vidět, co v kterém člověku je. Jednou dostala šek od amerického milionáře. Přes rameno jsem viděl cifru 100 000

Mons. Pavol Hnilica

se narodil v Uňatíně blízko Bratislavy roku 1921. Když mu bylo 20 let, vstoupil do jezuitského řádu. Později byl tajně vysvěcen na kněze a posléze také na biskupa, aby sám mohl udělovat tajná svěcení. Mimo jiné vysvětil na biskupa Jána Chryzostoma Korce (1924–2015), budoucího kardinála, který působil v podzemní církvi a byl za to odsouzen k odnětí svobody na 12 let. V roce 1952 biskup Hnilica tajně přešel hranice a usadil se v Římě, kde navštěvoval přednášky na Papežské gregoriánské univerzitě, aby si prohloubil své teologické studium. Během II. Vatikánského koncilu byl zpočátku poradcem, ale když se Pavel VI. rozhodl zveřejnit jeho biskupskou hodnost, účastnil se zasedání jako jeden z otců. Úzce spolupracoval s Chiarou Lubichovou a jejím hnutím Fokoláre, a i s Matkou Terezou z Kalkaty, které pomohl založit její první dům v Římě a na Slovensku v Čadci (1991). Dne 24. března 1984 přímo v moskevském Kremlu v chrámu tajně (během prohlídky) zasvětil celé Rusko Panně Marii (na žádost Panny Marie (poselství z roku 1917 ve Fatimě) a papeže Jana Pavla II.). Z emigrace se vrátil na Slovensko na Vánoce 1989. Po velmi aktivním životě trávil důchod ve svém bytě v Římě. Dne 25. března 2004 byla papežem schválena asociace papežského práva „Pro Deo et fratribus – Rodina Panny Marie“, jejímž byl prezidentem. Léto roku 2006 strávil v klášteře Božího Milosrdenství v jižních Čechách v Nových Hradech, kde v neděli 8. října 2006 zemřel. Byl pohřben 18. října 2006 v kryptě v katedrále Jana Křtitele v Trnavě.

Zdroj: Wikipedia

Momentky ze života Matky Terezy

„Rodina,“ tak jednou Matku Terezu citoval otec Brian Kolodiejchuk, „je speciálním nástrojem v rukou Božích, protože je to především rodina, jejímž prostřednictvím nám chce Bůh říct, že jsme stvořeni pro vyšší věci, a to, abychom milovali a byli milováni. Jaké jsou naše rodiny, takové budou naše sousedské vztahy, podle toho budou vypadat i naše vesnice, města a celá země. Pokud bude rodina místem lásky, pokoje a radosti, i státy a náš svět budou žít v lásce, míru a jednotě s Bohem i mezi sebou navzájem.“

„Otče, proč myslíš, že v mnoha domovech lidé sedí u vchodu a hledí ke dveřím?“ Když jsem pro to neměl žádné vysvětlení, vysvětlila mi to ona: „Protože jejich synové a dcery je dali do domova, kde mají materiální zabezpečení. Ve skutečnosti ale na ně děti zapomněly. Vidiš v domovech staré lidi s úsměvem na tváři? Často jsou to nejchudší z chudých, protože mají velký hlad, hlad po lásce. Musíme se vždycky ptát: nemáme nejchudší z chudých ve vlastní rodině? A musíme pamatovat, že láska začíná doma.“

Matka Tereza dost brzo zpozorovala, že nouze existuje i v zámožných zemích světa, ačkoliv není tolik viditelná – je to chudoba, které se nezabavíme talířem rýže. *„Když je někdo opuštěný nebo osamělý, když je bez práce nebo nežádoucí, odvržený, když je vyvrhelem společnosti,“* vysvětlovala často, *„jde o takovou chudobu, která se odstraňuje mnohem hůř než hlad. Taková chudoba se nachází i v nejbohatších zemích světa.“*

Úryvky z knihy Lea Maasburga *Momentky ze života Matky Terezy*, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 2015.

■ „Hledejte chudé ve vaší vlastní rodině, ve vašem vlastním společenství a staňte se pro ně kanály Boží lásky,“ říkávala Matka Tereza. Foto: L. Maasburg – Missio Austria.

dolarů. Matka Tereza se však podívala tomu mladému muži do očí, vzala ho za ruku, položila mu šek do dlaně a řekla: „*Běž domů a měj rád svoji ženu.*“

● **Jak ona osobně přijímala svoji popularitu, světoznámost?**

Ze začátku byla úplně proti – nechtěla třeba, aby ji někdo fotil. Potom se sestry ptaly papeže, jestli by se měla nechat fotografovat. V Indii dostala vysoké vyznamenání, takže novináři chtěli její fotky. Svatý otec řekl, ať si to udělá, jak chce, ale že on není proti. A ona pochopila, že papež chce, aby se nechala fotografovat. A tak udělala obchod s Bohem, že za každou fotku, půjde jedna duše do nebe. Byla velmi stydlivá, ale ke konci svého života už se z ní stal „profil“. Když jsme vystoupili v USA z letadla, a scházeli jsme po schodech, na tribuně bylo plno fotografů, blesky jen blýskaly. Ona přišla k řečnickému pultu a řekla jim: „*To už stačí, vždyť ten očistec je už úplně prázdný!*“

● **V letech 2005 až 2016 jste vedl Papežská misijní díla v Rakousku. Odkud se vzal váš zájem o misie?**

Druhý vatikánský koncil říká, že církev je ve své podstatě misionářská. Pokud není církev zaměřena misijně, tak to není církev Kristova. Pak je to nevládní organizace. Možná dobrá, možná špatná, ale ne Kristova církev.

● **Co je podle vás úkolem Papežských misijních děl?**

Papežská misijní díla jsou významnou součástí církve. I sám papež nedávno připustil, že mnoho lidí nerozumí tomu, co Papežská misijní díla dělají. Přitom je to jednoduché. Všichni biskupové, včetně papeže, dostali od Krista příkaz jít do celého světa. Petr, coby hlava církve, dostal ten příkaz ještě jednou: Pas moje ovce. Každý biskup je v kolegiu s papežem, a proto je odpovědný za misijní poslání církve. A to je mimořádně důležité. Je důležité, aby diecéze měly projekty v určitých zemích. Je to nutné. Ale musí tu být někdo, kdo má o tom všem přehled. V rozvojových zemích PMD těsně spolupracují s nunciaturou, což napomáhá potřebě udržet si o situaci přehled. A právě úkolem PMD je pozorovat, kde je nedostatek pomoci, nebo kde nepomáhá někdo jiný.

K tomu uvedu jeden příklad: Přišel k nám biskup z Konga. Velmi sympatický, šarmantní muž, který od nás dostal prostředky na podporu pro seminaristy, i pro kapli. Ale pak mě napadlo, jak je to s jeho sousedním biskupem, který třeba nemá peníze ani na to, aby přijel do Evropy prosit o podporu. Ten nic nedostane? A to je úkol Papežských misijních děl. Musejí si všimnout toho, kde lidé nic nedostávají. To je ovšem ta materiální stránka. Spirituální stránka je ty různé pomáhající organizace evangelizovat. Vždycky musí jít jak o modlitbu, tak o pomoc. A proto je u činnosti PMD důležité, aby nikdy neztratila ze zřetele ten modlitební charakter. Člověk má spoustu starostí se správou a administrativou a myslí si, že tohle je důležité. Ale není to tak. Nejdůležitější je modlitba, a potom až nějaká administrativa.

Proto jsem v prvním roce svého působení ze všeho nejdříve nechal v rakouském sídle PMD postavit kapli. Můj nástupce a současný ředitel Missio Austria otec Karl Wallner ji pak rozšířil a zpřístupnil každému. Přenáší se odtud mše svaté. Nemělo by se jednat jen o zaměření na peníze, ale dbát také na duchovní rozměr pomoci.

● **Jak se vám během vašeho působení v čele rakouských PMD podařilo vyrovnávat s předsudkem, že když něco věnuji misiím, tak ve skutečnosti ochudím svou farnost?**

Musím znovu připomenout, že v první řadě nejde o peníze. Peníze vždycky přijdou, pokud jsou opravdu potřeba. V první řadě jde o zvěstování Krista. Tomu možná kněží více rozumí

a budou štedřejší v obětování modliteb než financí. Mohou například jednou měsíčně věnovat hodinovou adoraci za misie. Boj se neodehrává na hospodářské úrovni, ten se odehrává na úrovni duchovní, říká Pán, pokud se teda nemýlí. *(úsměv)* My si někdy myslíme, že jde pořád jen o ty peníze, ale například Matka Tereza začínala úplně bez ničeho.

● **A když nemají o misijní modlitební aktivity zájem?**

Pokud v tom společenství, děkanátu/vikariátu je alespoň někdo aktivní a zapálený pro misie, je dobré zaměřit se na něj. Pracujte především s takovými lidmi. A uvidíte, že oni časem najdou další. Důležité je, aby to byli modlící se lidé. Pokud je člověk v modlitbě spojen s Pánem, tak On jej dokáže vést. Člověk Ho však musí následovat.

● **V návaznosti na odkaz Matky Terezy jste uvedl, že západní svět trápí především duchovní chudoba. Lze něco udělat i pro takto strádajícího člověka?**

Zcela normální je následovat Ježíšovo poselství. A nepropadnout aktivismu – nebýt nervózní, nebýt netrpělivý, ale investovat čas do modlitby, zejména do adorace. Vybavuje se mi k tomu jeden příběh. Když se Jan XXIII. stal papežem, obával se, zda svěřený úkol dobře zvládne. A jednou v noci měl zážitek, kdy mu Pán řekl: „*Jane, je to moje církev, ne tvoje. Tak já se budu starat...*“ My často uvažujeme „po lidsku“, takže se nestaráme o tu instituci, které sloužíme, jako spíš o prestiž, o to, jak jsme vnímáni. Takže doporučuji žít jako věřící člověk a ptát se: „*Pane, kam mě chceš vést?*“ A On nás povede. Nebude po nás chtít ani příliš málo, ani tolik, aby to bylo nad naše síly.

● **Jaká odměna čeká na toho, kdo je vůči misiím štedrý?**

Radost. Je to 2. List Korintským, 9. kapitola. Tam Pavel popisuje velmi přesně, jak tato výměna funguje.

Připravila Veronika Pavlů ■

■ Emeritní národní ředitel PMD Rakousko se na diecézní pouti v Sušici setkal i s českobudějovickým biskupem Vlastimilem Kročilem a diecézní ředitelkou PMD Hanou Koukalovou.

■ Projekty PMD pomáhají mimo jiné místním lidem získat přístup k pitné vodě.

S Papežskými misijními díly máme možnost měnit svět

V České republice působí stovky dobročinných a humanitárních organizací, které pomáhají lidem v nouzi, a to jak u nás, tak i v zahraničí. V čem jsou Papežská misijní díla jiná? Proč si z toho množství vybrat k podpoře právě je?

Pokud ve svém srdci cítíme hlubokou touhu konat dobro, obvykle nás bída, nespravedlnost či utrpení ostatních nenechá lhostejnými. Je však rozdíl mezi pasivní lítostí a ochotou opravdu smysluplně pomoci něco změnit. Křesťanovi Ježíš říká: „*To, co jste udělali pro jednoho z těchto mých malíčkových, pro mě jste udělali!*“ Můžeme trpící litovat, ale svým přispěním rovněž můžeme zmírnit utrpení ve světě. Jak? Jak měnit pomocí misijních děl svět trvale?

Rakouský národní ředitel Papežských misijních děl P. Karl Wallner nabízí tyto argumenty: „*Jednáme z pověření Ježíše Krista, který vyslal své učedníky do celého světa. Sami jeho pomoc vnímáme velmi konkrétně. Lidem v nouzi chceme pomáhat ve všech oblastech, které se jich dotýkají. Co znamená mít plný žaludek, když duše hladoví? Nepotřebujeme žádné zprostředkovatelské organizace, kde často peníze zmizí. Máme všude naše kněze a řeholníky, kteří v dané lokalitě nasazují své životy. Zachraňujeme nejchudší místa, protože naši lidé neprchají z válečných oblastí.*“ Papežská misijní díla podle něj nabízejí výbornou možnost, jak v tomto světě

Co dělají Papežská misijní díla?

- Podporují mladé církve
- Zachraňují nejchudší přímo na místě
- Pomáhají dětem k budoucnosti
- Starají se o kněze zítřka
- Působí misijně ve své zemi

Nové misijní materiály

Informační skládáčka PMD

V novém skládaném letáku najdete shrnuty nejdůležitější informace o PMD, jeho součástí je také složenká s přihláškou do misijních aktivit.

něco změnit, a proto otec Karl vybízí k tomu, abychom nechali mluvit svá srdce. „Využijte potenciál lásky, který dřímá v každém z nás, a změňme společně svět!“

Sytit nejen tělo, ale také srdce a duši

Papežská misijní díla nejsou žebrající organizací, která pouze „vybírání peníze na chudáčky“. Nechtějí v lidech probouzet lítost tím, že jim předkládají sugestivní fotografie zubožených lidí s prosbou o dar. Naopak. Poskytují možnost něco aktivně udělat pro to, aby svět byl lepší. Nejen sytit strádající těla, ale také plnit srdce. Chudé a nově vznikající církve nám mohou být inspirací, protože nabízejí velké duchovní bohatství a vzor k následování, a to díky tomu, že nadšeně dělají reklamu své křesťanské víře, navzdory faktu, že často se to děje spíše v nepřátelském prostředí.

Velkou výhodou celosvětového působení PMD je schopnost řešit problémy přímo v místě, kde vznikají, a to díky znalosti místních poměrů a aktivnímu zapojení příjemců podpory, kteří v dané oblasti trvale či dlouhodobě žijí. Díky těmto místním partnerům se dostává pomoc i do nejdlejších misijních území, a to jak dětem, tak dospělým.

Pro mnoho nemocných či zoufalých lidí, je první osobou, na kterou se v misiích obrazejí, jejich kněz. Při přírodních katastrofách jsou právě kněží a řeholníci útočištěm naděje, útěchy a jistoty. Zůstávají především tam, kde s trpícími už nikdo jiný nezůstane. Skrze jejich působení mohou lidé nahlédnout záblesk Boží lásky k člověku. Ale právě v Africe, Asii, Latinské Americe a Oceánii jsou bohoslovecké semináře přeplněné, přičemž je však kněží stále nedostatek, proto jeden kněz s pomocníkem obvykle spravuje území o rozloze odpovídající v Evropě celé diecézi. Projekty PMD jako jedny z mála zohledňují také tuto situaci.

Jak přispět domácím misiím?

Materiální pomoc je však jen jeden aspekt. Druhou nezbytnou složkou je modlitba a zvěstování Krista. PMD nezapomínají ani na domácí misie, tedy na misijní působení ve své vlastní zemi a v našem nejbližším okruhu, jako je rodina, škola, farnost, společenství. To je možné především skrze podporu aktivit ve farnosti a společné modlitby za potřeby naší vlastní církve, za lidi, kteří nejsou věřící, jakož i za vše, co je nám blízké a pro nás osobně důležité. I naše vlast je misijním územím, protože se dlouhodobě potýká s úbytkem věřících.

Co s tím lze udělat? Modlit se i přiložit ruku k dílu. Papežská misijní díla nabízí členskou aktivitu Misijní růže, v jejímž rámci můžeme věnovat desátek růžence za konkrétního člověka, který je více vzdálený. Velký význam má v tomto smyslu také práce s dětmi v Misijním klubku.

Mladí jsou nadějí misií. Právě o tom je také letošní poselství papeže Františka k Misijní neděli: „*Být přitahován a být pozván: tato dvě hnutí naše srdce, a zvláště srdce mladé věkem, cítí jako vnitřní síly lásky, skrývající příslib budoucnosti a posouvající nás vpřed. Mladí lidé víc než kdokoli jiný vnímají, jak na ně život dopadá a jak je přitahuje. Žít svou odpovědnost za svět radostně je veliký úkol. Známe dobře světlé i temné stránky toho, když je člověk mladý, a když si vzpomenu na vlastní mládí a na svou rodinu, vybavuji si, jak silnou naději jsem měl v lepší budoucnost.*“

Papežská misijní díla nechtějí jen brát peníze od dárců, ale také jim rozdávat radost a ukázat jim, že jejich aktivní zapojení do misijního díla má smysl a že mohou výrazně přispět i ke změně negativních společenských jevů.

A když nevíme, odkud začít, začneme modlitbou...

Misijní klubka

Misijní klubko je společenství dětí, které jsou prostřednictvím modlitby, vzdělávání, tvoření i finanční oběti formovány k zájmu o misie. Svými aktivitami, jako je uspořádání Misijního jarmarku, Misijního koláče či štrúdlování, velmi často přispívají k oživení samotné farnosti a bývají pro ni velkým přínosem. Od útlého věku se učí nejen myslet na ostatní děti, které jsou na tom hůř, ale také se podílet na církevním životě a nestydět se za to, že patří do rodiny křesťanů. Jsou vedeny ke spolupráci, kreativě, k pravidelné modlitbě za své blízké i vzdálené kamarády, a také k tomu, aby si uměly něco odepřít nebo překonat jisté nepohodlí.

Aby si děti z klubka svůj závazek lépe uvědomily, skládají během přijímacího obřadu slavnostní slib, kterým se zavazují k denní modlitbě a drobné finanční oběti, kdy pomocí tzv. Misijního bonbónku mohou spořit částky za sladkosti, které si odřeknou ve prospěch chudých a hladových dětí.

Papež František: Proč jsou Papežská misijní díla důležitá?

Před letošním Generálním shromážděním PMD, jehož pastorační část se zabývala dvěma hlavními tématy – přínosem mladých lidí v rámci misíí a vztahem mezi evangelizací a digitálním světem, pozdravil papež František národní ředitele ze všech kontinentů prostřednictvím videoposelství, které přinášíme v plném znění:

Drazí bratři a sestry,

tímto krátkým poselstvím bych rád upozornil na Papežská misijní díla, důležitou, ovšem málo známou realitu v rámci církevní misie. Již od prvních časů byla vzájemná podpora mezi místními církvemi, které usilovaly o hlásání a dosvědčování evangelia, znamením všeobecné církve. Misie, syčená Duchem zmrtvýchvstalého Pána, totiž rozšiřuje prostor víry a lásky až na nejzazší hranice země.

*V devatenáctém století, založením Misijních děl, obdrželo hlásání Krista nový impuls, jehož příznačným cílem byla modlitba a konkrétní činnost na podporu evangelizace nových území. Papež Pius XI. uznal misijní díla za **papežská**, čímž zdůraznil, že **poslání církve vůči všem národům leží Petrovu nástupci na srdci**. A tak je tomu doposud! Papežská misijní díla dnes pokračují ve své důležité službě, která začala před necelými dvěma sty lety. Jejich národní ředitelé působí ve 120 zemích a u Svatého stolce jejich práci koordinují mezinárodní sekretariáty.*

***Proč jsou Papežská misijní díla důležitá?** Zejména proto, že se máme modlit za **misionáře a misionářky, za evangelizační činnost církve**. Modlitba je první „misijní dílo“ – skutečně první! – které každý křesťan má a musí vykonat, a je také dílem nejúčinnějším, byť to nelze nijak změřit. Zásadním hybatelem evangelizace je totiž **Duch svatý**, s nímž jsme povoláni spolupracovat. Tato díla navíc **papežovým jménem zajišťují rovné rozdělení pomoci**, tak, aby se všem církvím dostalo základní podpory na evangelizaci, udílení svátostí, vlastní kněze a katechisty, semináře a pastorační práci. Jde o podporu misionářů, kteří hlásají evangelium, a především o podporu v modlitbě, aby Duch svatý byl přítomen, neboť On nese evangelizaci vpřed.*

***Povzbuzuji proto všechny ke spolupráci** na naší společné úloze hlásání evangelia a podpory mladých církví prostřednictvím misijních děl. Když tak budeme činit, v každém národě se místní církev bude nadále otevírat všem lidem a radostně hlásat dobrou zvěst o Ježíši Kristu, Spasiteli světa.*

Všem vám ze srdce děkuji!

Papež František

■ Pauline Marie Jaricot

■ Jeanne Bigard

■ Ch. de Forbin-Janson

■ Paolo Manna

Kdo stojí za vznikem misijních děl?

Misijní poslání církve vychází z Kristova přikázání apoštolům a veškeré jeho církvi, aby po věky rozšiřovali „dobrou zprávu“, tedy evangelium, po celém světě: „Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ (Mt 28,19-20). Jedině tak, tedy díky misii, může celá církev růst. Aby tomu tak opravdu bylo, je někdy potřeba, aby se o to někteří jedinci více zasadili. A tak i za vznikem Papežských misijních děl stojí „osvětlení“ několika jednotlivců – dvou žen, jednoho biskupa a jednoho kněze, kteří se stali zakladateli největšího laického hnutí pro misijní spolupráci v církvi a kteří byli vedeni k tomu, aby hlásali nezbytnost misíí.

Dílo šíření víry a Pauline Jaricot

Dílo šíření víry, za jehož založením stojí Pauline Marie Jaricot, je největší organizací pomáhající misíím. Pauline se narodila v roce 1799 do zámožné francouzské rodiny. Protože její rodiče zbohatli díky průmyslové revoluci, vyrůstala v přepychu a nadbytku, což se také odráželo na jejích postojích. V sedmnácti letech však vyslechla kázání, které proměnilo její náhled na život a hodnoty. Uvědomila si pomíjivost své existence a marnost svého snažení zalíbit se ostatním lidem. Složila slib čistoty a objevila smysl své existence v oddanosti Nejvyšší svátosti. Se skupinkou mladých dívek, které pracovaly v textilní továrně jejího otce, založila Duchovní sdružení. Společně se modlily a dávaly drobný dar „jako spolupráci na šíření evangelia“. Také se zavázaly k tomu, že najdou další podporovatele, kteří by se modlili za misie a jednou týdně na tento účel věnovali drobnou částku.

V roce 1822 bylo oficiálně založeno Sdružení šíření víry, které se posléze stalo největší agenturou na pomoc misíím v katolické církvi. Dílo šíření víry se dále rozrůstalo po celé Evropě a udržovalo přímý kontakt s Kongregací pro šíření víry. V roce 1826 začaly vycházet Anály, v nichž byly publikovány dopisy misionářů. 3. května 1922 papež Pius XI. udělil dílu papežský

Život Jeanne Bigardové a vznik Díla sv. Petra apoštola

Život Jeanne Bigardové přibližuje knížečka Igina Giordaniho Janna Bigardová, která je jedním z nejstarších dochovaných materiálů dokládající misijní činnost v naší zemi. Nové vydání odpovídá původnímu originálu z roku 1940. Nabízíme vám z ní ukázkou:

Nuže, právě z Japonska se dověděl velký misionář Msgre Cousin, biskup v Nagasaki, kde nastoupil po svém předchůdci biskupu Petitjeanovi, co dámy Bigardovy konají pro církev v Kyoto i pro jiná misijní díla. I napsal jim dopis, s datem 1. června 1899, v němž připomněl jim slovy pohnutými i slavnostními, že v okolí Nagasaki žije

více než 50 tisíc potomků někdejších křesťanů, kteří pro strach z pronásledování neměli odvahu přiblížit se k misionářům. Mnozí v hodince smrti přáli si přijmouti sv. svátosti, ale příslušníci jejich rodin, aby se neprozradili, stavěli se proti tomu. „A naopak – stálo v psaní – „velmi snadno dovolí, aby se přiblížil k loži umírajícího domorodý kněz, který může do japonského domu vejít jako kterýkoliv domorodec.

Náš seminář má nyní více než 50 chovanců. Přes všechno úsilí a šetrnost, chápete snadno, jak tito chovanci zatěžují nesmírně naše ubohé finance. Při posledním otvírání ústavu prohlásil jsem, že přijmu 12 nových chovanců, po dvou z každého okresu, a zatím jediná křesťanská obec samotná mi jich poslala patnáct, kteří všichni po celý rok učili se ve dne v noci, aby mohli čestně obstát při přijímací zkoušce. A my jsme se musili ukázati neúprosnými a vymýšleti si na tisíce důvodů, abychom je mohli poslati zpět do jejich domovů, a přece z těchto chlapců by se byli stali výborní seminaristé a později dobří kněží. Dnes tito hoši se drží pluhů na polích nebo veslují na člunech.

Kdybych byl sv. Vincentem z Paoly, spoléhal bych jedině na zázrak a snad bych to vyhrál. Ale nebyl jsem obklopen lidmi, plnými lásky, k nimž bych byl mohl říci jako on: „Nuže, do toho dámy...“ Škoda, že tu nejste Vy! Jsem přesvědčen, že byste bývaly byly tak pohnuty, že byste se byly nezdržely výkřiku: „Aspoň ještě jednoho přijměte, pro lásku Boží!“ A já bych Vás byl poslechl, ale Vaše slova byla by Vás stála udržování onoho jinocha až k oltáři.“

Výmluvný biskup uzavíral svůj list výzvou k jejich lásce a k lásce jejich přátel, aby spolupracovali na tom, jak dáti Církvi kněze: „Jaká radost pro život a jaká útěcha pro hodinku smrti mysliti na to, že kněz každodenně bude vyslovovati i Vaše jméno při mši svaté!“

Dopis byl dojemný a případ byl těžký. Byl to problém domorodého kléru, vyličený v celé své nahotě, který vynucoval slzy. Matka i dcera Bigardovy byly jím zasaženy jako bleskem, spadlým z nebe, byly zasaženy, ale zároveň i osvětleny: „Nečekaný případ svědomí“ se nabízel jejich lásce a nový obzor prostíral se rázem před jejich očima, jež se zalévaly slzami.

Byl to biskup, který mluvil a výmluvnější než jeho slova byla skutečnost, kterou líčil. V jeho slovech tušily hlas Boží a chtěly uposlechnouti. S pohnutím chopily se výzvy biskupovy. Neměly prostředků ani zkušeností, ale měly velikou víru a především chápaly tu velkou pravdu a statečně se rozhodly této pravdě sloužiti. Tak vzniklo z onoho dopisu a z jeho přečtení dvěma ženami to, co se dnes nazývá „Papežské dílo pro domorodý klerus“.

status a tím potvrdil jeho misijního ducha a službu univerzální církvi. O čtyři roky později, tedy v dubnu 1926, byl ustanoven Světový den modliteb za misie – Misijní neděle a aktivity díla se začaly postupně šířit i na misijní území.

Dílo sv. Petra apoštola a Jeanne Bigard

Také u vzniku dalšího papežského misijního díla stála mladá Francouzka pocházející z bohaté rodiny. Jeanne Bigard se narodila roku 1859. Matka jí vštípila velký zájem o duchovní život a silný cit k potřebám hlasatelů evangelia, zejména kněžím v misiích. Obě ženy měly vztah zejména k misiím v Japonsku, proto významně přispěly na stavbu křesťanského kostela sv. Františka Xaverského v Kjóto. Byly si však vědomy, že pokud se má křesťanství vybudovat natrvalo, je nezbytné dát misijním územím domorodé kněze. Ti totiž ovládají jazyk, zvyky, zákony a jsou „syny“ vlastní země, proto je zde menší riziko „politických procesů“, kterým byli vystavováni misionáři přicházející na tato území z Evropy. Na žádost Mons. Cousina proto začaly podporovat japonský seminář. Záhy ovšem zjistily, že bez organizace nejsou schopny vyhovět všem žádostem o pomoc s financováním, a proto na přelomu 80. a 90. let 19. století založily Sdružení, a Jeanne vydala svůj první manifest, v němž se obracela na všechny křesťany se snahou upozornit na důležitost misijní práce pro růst katolických misií. Společně s matkou sháněla prostředky na dlouhodobou podporu formování nových misionářů a mladých kněží.

Z jejich Sdružení pak v roce 1889 oficiálně vzniklo Dílo svatého Petra apoštola, kterému papež Pius XI. roku 1922 udělil papežský status. Toto dílo dnes zaměřuje svou pomoc nejen

Nové misijní materiály

Kalendář Mexiko 2019

Nástěnný kalendář představí 12 velkoformátových fotografií pořízených během misijní cesty do Mexika, které lze později využít pro misijní výzdobu. Kalendář obsahuje měsíční přehled a jmenné kalendárium.

Všechny misijní kalendáře lze objednat v Národní kanceláři, přes diecézního ředitele nebo v katalogu materiálů na www.missio.cz. Váš duchovní správce může objednat i větší počet kusů pro váš kostel výše uvedeným způsobem.

Dobrovolné dary za kalendář podporují projekty Papežského misijního díla dětí. Při bezhotovostní platbě uvádějte VS 740.

na přípravu a formaci desítek tisíc seminarištů, ale také tisíců řeholních noviců a noviců. Podporovat bohoslovce lze modlitbou či finančním darem.

Dílo dětí a Mons. Charles de Forbin-Janson

„Nechte děti přicházet ke mně a nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží.“ (Lk 18,16) 1. červen je svátkem všech dětí a u nás si tento den připomínáme ještě i Papežské misijní dílo dětí. U jeho zrodu stál francouzský biskup Charles de Forbin-Janson. Narodil se v roce 1785, což bylo krátce před vypuknutím Velké francouzské revoluce. Také on pocházel z bohaté a navíc aristokratické rodiny. I když měl před sebou slibnou diplomatickou kariéru, rozhodl se vstoupit do semináře a začal se zajímat o misie v Číně. Po Napoleonově pádu však sama Francie nutně potřebovala kněze. Stal se biskupem a na radu Pia VII. se rozhodl zůstat ve své vlasti a pracovat na obnově katolického náboženství.

Když v roce 1839 přijel do New Yorku, rozrušilo ho, co tam viděl, a proto o mladém americkém národě poznamenal: *„Je to ještě dítě, ale obrovské dítě, jehož dobrá nebo špatná výchova se týká celého světa, musí růst ve ctnosti a dobru, nebo se stane velkým zlem.“*

Tento přírůstek ho přiměl k tomu, aby usiloval o vytvoření díla sdružujícího děti, které pomáhají jiným dětem. Inspiroval se Dilem Pauliny Jaricot, a proto podmínkou členství byla krátká denní modlitba za misie a maličká finanční oběť na záchranu pohanských dětí.

Myšlenka „Děti pomáhají dětem“ vycházející ze záměru přinášet dětem v misijních oblastech materiální i duchovní pomoc a zároveň v podporovateli rozvíjet ctnosti lásky k jiným, velmi oslovila nejen biskupy a Svatého otce, ale také belgický královský pár, který k tomuto hnutí připojil i svoje děti.

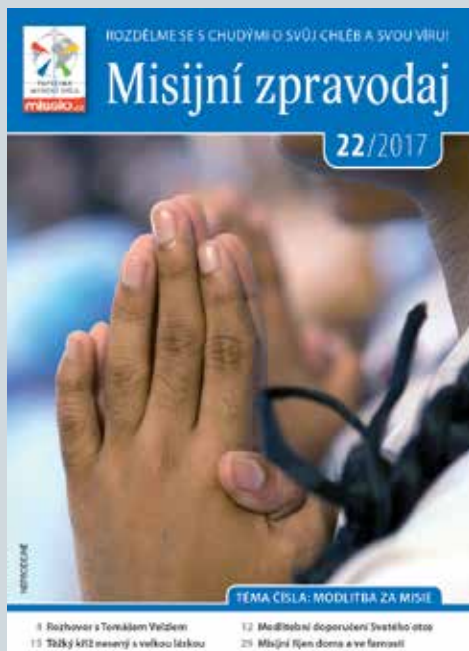
V roce 1922 ho Pius XI. povýšil na hodnost papežského díla. Papežské misijní dílo dětí dnes sdružuje desítky milionů malých misionářů po celém světě.

Papežská misijní unie a Paolo Manna

„Kdo jiný než kněz by měl mít větší zájem o šíření evangelia, jehož služebníkem je; kdo jiný než on by měl pečovat o rozvoj misí ... klíč k misijním problémům je v rukou kněží, a tkví v tom, že jedině oni mohou a ve skutečnosti mají inspirovat, šířit a vést velké misijní hnutí mezi věřícími. Z tohoto velkého důvodu je potřebné sjednotit a zorganizovat síly kněží, a když se tyto síly dají pořádně do činnosti, budou novým a nejmocnějším faktorem v evangelizování světa,“ prohlásil papež Benedikt XV., když schvaloval Misijní unii pro kněze a řeholníky.

V říjnu 1916 ji založil italský misionář bl. Paolo Manna s úmyslem dát do služeb církve organizované úsilí kněží, aby se křesťanům vštěpil živější zájem o širší a účinnější spolupráci v pomoci misíím. Cílem jeho práce nebylo pouze hlásání víry ve světě a pomoc misionářům modlitbami a milodary, ale především hlásání nutnosti rozšíření církve o více misionářů.

Paolo Mana působil 12 let jako misionář v Barmě a byl ve svém misionářském povolání velmi úspěšný, jeho skutečné dílo by však nebylo možné, kdyby ho nedonutily zanechat aktivního misijního života opakovaně záchvaty malárie, které si vyžadovaly jeho návrat do vlasti. Poté však začal působit v misijním časopise a uvědomil si, že misijní apoštolát by měl být rozvíjen tiskem. Zároveň si byl vědom, že on sám je ojedinělým knězem s hlubokým a stálým zájmem o zahraniční misie a že o mnoho víc by se dosáhlo, kdyby mohl být každý kněz zapálen stejným nadšením. A je snad lepší způsob, než je za tímto účelem spojit dohromady v jedno

■ O smutném životním příběhu Pauline Jaricot, zakladatelky Díla šíření víry, si můžete přečíst více v Misijním zpravodaji č. 22.

sdružení? Tak v roce 1916 dospěl k plánu Misijní unie kněží.

V říjnu 1956 pak Misijní unii Pius XII. udělil papežský statut: *„Misijní unii jsme pozvedli na hodnost papežského díla, aby nikdo nemohl pochybovat o tom, jak vysoko si jí vážíme a jaký význam klademe jejímu rozvoji.“*

A podpora Svatých otců trvá dodnes. Pavel VI. si byl vědom, že úspěch ostatních Děel velmi závisí na vitalitě Papežské misijní unie, která je *„duší těch ostatních Papežských misijních děl.“* a zmínil to ve svém apoštolském listě. I sv. Jan Pavel II. si uvědomoval, že *„od dobrého rozvoje PMU bude do značné míry záležet činnost a misijní povědomí celé místní církve a zvláště misijní citlivost kněží, ke kterým se Misijní unie obrací na prvním místě.“*

175 let Papežského misijního díla dětí

Papež František připomněl 175. výročí Papežského misijního díla dětí (PMDD) při generální audienci 20. května 2018 na Slavnost Seslání Ducha svatého: „*Událost Letnic je počátkem všeobecného misijního poslání církve. Proto bylo dnes publikováno poselství k letošnímu Světovému dni misii. Rád bych také připomněl, že včera uplynulo 175 let od vzniku Papežského misijního díla dětí, které v dětech vidí protagonisty misii skrze jejich modlitby a drobná všední gesta lásky a služby. Děkuji těmto dětem a povzbuzuji všechny, které se podílejí na šíření evangelia ve světě. Děkuji.*“

PMDD je tedy oficiální organizací katolické církve a řídí se heslem „**Děti pomáhají dětem**“. Na celosvětové rovině povzbuzuje děti a mládež ke starosti o misie, a to modlitbou, vzdělávacími aktivitami, finančně a stáváním se misionáři druhých. PMDD podporuje duchovní i hmotné potřeby dětí a je dnes přítomno v cca 130 zemích světa. Jsou do něho aktivně zapojeny i děti z chudých misijních zemí.

Projekty, které PMDD podporují, zahrnují školy a mimoškolní asistenci nejchudším rodinám, katechetickou a komunitní pomoc v odlehlých oblastech, základní zdravotnickou pomoc a další. PMDD systematicky pečuje o nejzákladnější potřeby dětí, chrání jejich práva a důstojnost, vychovává je tak, aby se v dospělosti uměly o sebe postarat.

V České republice reprezentují Papežské misijní dílo dětí **Misijní klubka**, kde děti staví přes celý svět MOST Modlitbou, Obětí, Službou a Tvořivostí. Vše o Misijním klubku i s přihláškou najdete na **www.missio.cz**

Mimořádný misijní měsíc říjen 2019

Už před sto lety zájemce o misie silně odrazovali biskupové, kteří viděli, že jejich vlastní síly jsou oslabené odchodem každého horlivého misijního kněze, který opustil jejich diecéze. Svatí otcové se však cítili povolání prolomit tyto předsudky, a tak **v roce 1919 Benedikt XV.** na tuto obavu zareagoval ve své encyklice **Maximum Illud**: „*Nedovolte, aby vás oklamaly některé mylné představy dobra anebo lidské ohledy, obávajíc se, že ti, které dáváte pro misie, jsou ztraceni pro vaši diecézi. Za jednoho misionáře, kterému dovolíte odejít, vám Pán může dát mnoho kněží, kteří se budou starat o věčnou spásu vašeho stáda.*“ Právě v souvislosti s touto encyklikou, od jejíhož vydání uplyne 100 let, vyhlásil papež František **říjen 2019 za Mimořádný misijní měsíc**. Více se o této aktivitě dočtete na následujících stranách.

Historie Papežských misijních děl v českých zemích

Přesné datum vzniku Papežských misijních děl u nás se bohužel nepodařilo zjistit. Nejstarší zmínka o Misijním díle dětí sahá do 19. století, protože v roce 1874 vyšla publikace *Misie maličkých*, která byla věnována dětem, rodičům, učitelům, vychovatelům či duchovním. V té době se však dnešní Papežské misijní dílo dětí nazývalo Dobročín svatého dětinství, jehož členem se mohlo stát pouze dítě po křtu. Členové přispívali měsíčně 2 krejcarů a každý den se modlili Zdravas Maria s dodatkem: „*Svatá Panno Maria, pros za nás a za ubohé pohanské děti.*“ Dobročín měl za cíl shromáždit děti od nejútlejšího věku kolem Božského dítěte Ježíše a vést je k modlitbě a lásce k bližnímu. V roce 1911 se na našem území misijní činnost rozvinula. Společenství Klaretianů začalo o Vánocích umisťovat před Betlémy sošku černouška, který se klaní a děkuje za peníze věnované Africe. V některých kostelech ho můžeme vidět dodnes.

První zmínky o oficiální činnosti PMD se na našem území objevují v diecézních Ordinariátních listech v roce 1912. Tehdy bylo sídlo v Praze u katedrály, byli jmenováni diecézní ředitelé a začínal se vydávat časopis *Věstník šíření víry*, jehož prodejem se získávaly příspěvky na podporu misí. Hlavním ředitelem a redaktorem věstníku byl tehdy jmenován kanovník Mořic Pícha, který se později stal královéhradeckým biskupem. *Věstník díla šíření víry* byl u nás vydáván od roku 1912 přibližně 25 let.

Roku 1940 byla redemptoristy vydána publikace *Životem č. 344: Janna Bigardová, zakladatelka Díla sv. Petra apoštola pro domorodé kněžstvo*. Na základě těchto informací víme, že dílo SPA u nás aktivně pracovalo v roce 1919. Misijní činnost však výrazně zabrzdlila válka a posléze komunistický režim. K obnovení došlo až roku 1993, kdy tehdejší prefekt Kongregace pro evangelizaci národů Jozef kardinál Tomko jmenoval na pět let národním ředitelem PMD P. Zdeňka Čížkovského. Sídlo měl v Klokotech u Tábora. V roce 1998 P. Zdeňka Čížkovského vystřídal P. Jiří Šlégr a Národní kancelář se přemístila do Vrchlabí a o tři roky později do Špindlerova Mlýna, kde fungovala dalších 15 let. Nyní PMD sídlí v centru Hradce Králové a od roku 2014 je vede jáhen Leoš Halbrštát.

Téma připravila Veronika Pavlů ■

Cesta za čajem a projekty PMD na Srí Lanku

■ Začátkem února se na vizitaci projektů PMD podporovaných na Srí Lance českými dárči vypravily Hana Koukalová a Olga Švecová. Měly možnost navštívit dětské projekty v okolí hlavního města Colomba i sirotčince v centrální části ostrova. V letošním roce jsou v této oblasti z ČR podporovány dva domovy pro opuštěné děti. Výsledkem jejich návštěvy jsou také misijní programy pro děti nazvané Cesta čaje a Srí Lanka všemi smysly. Jejich výtěžek putuje právě na srilanské projekty PMD.

■ V domě plném 60 kluků nejrůznějšího věku nás všechna trápení rychle přecházejí. Tady se žije v radosti a lásce, to je patrné už po několika minutách.

■ „Naše Paní z Lanky oroduj za nás.“ V době druhé světové války zasvětil tehdejší oblátský arcibiskup města Colombo svou zemi Panně Marii, a ta zemi skutečně od jakéhokoli napadení ochránila.

■ Na ostrov směřují davy turistů z celého světa a jasným důvodem je krása této země. Na jednom prostoru najdete překrásné pláže u oceánu, hory s čajovými plantážemi, téměř divokou džungli ve vnitrozemí i historická města stará tisíciletí.

■ Sestry, které se o domov starají, z vašich darů nakupují jídlo, oblečení či léky, zajišťují chod domu, školné a další nezbytné věci pro asi 80 děvčat a chlapců do pěti let. Děti z rozpadlých rodin, opuštěné nebo sirotci tady nacházejí útočiště až do doby, kdy odcházejí žít vlastní život.

■ Už jste někdy přemýšleli, jaká byla cesta čaje, který si každý den zaléváte v hrnečku?

■ Z pobytu na Srí Lance jsme pro farnosti i školy připravily přednášky a vstupy do škol, v nichž chceme na obecném tématu cesty čaje do našeho ranního hrnečku představit co nejširší veřejnosti jak tuto krásnou zemi, tak misijní dílo církve.

■ Cesta čaje je projekt, který ukazuje, jak vznikají věci kolem nás a jak žijí děti dělníků na čajových plantážích. Přidáváme i hrst zajímavostí o zemi a věříme, že i nějaký vlastní zážitek...

■ Více informací o programu pro školy najdete na www.vstupydoskol.cz/vyukovy-program/92.

■ Během prázdnin jsme zavítaly na letní tábor v Bernarticích, Chrašticích či v Žihobcích, abychom se spolu s dětmi podívali na výrobu čaje, procesovali zemi křížem krážem a dozvěděli se o lidech, které nepotkal tak šťastný osud jako nás. Společně jsme si pak upekli srílanský moučník a popili k němu pravý místní čaj.

Text: Hana Koukalová ■

Misijní neděle odstartuje přípravu na Mimořádný misijní měsíc říjen 2019

Letošní Misijní neděle připadá na 21. října, kdy bude zároveň zahájen přípravný rok, který vyvrcholí v říjnu 2019. Tento Mimořádný misijní měsíc se uskuteční u příležitosti sta let od vydání apoštolského listu *Maximum Illud* papeže Benedikta XV., kterým po první světové válce upozornil církev na její misionářskou odpovědnost, kdy jediným motivem misijní činnosti má být poselství a láska Pána Ježíše, šířené svatostí vlastního života a dobrými skutky. Benedikt XV. jím položil zvláštní důraz na *missio ad gentes*.

Současný papež František seznámil se svým úmyslem kardinála Fernanda Filoniho, prefekta Kongregace pro evangelizaci národů, ve zvláštním listu z 22. října 2017.

Jak přímo uvádí, dobrou přípravou na toto slavení se může už letos stát Misijní měsíc říjen, který všem věřícím umožní, aby si hlásání evangelia vzali k srdci, a jejich společenstvím pomůže růst v misijní a evangelizační horlivosti, aby stále rostla láska církve k misiím, jejichž podstatou je „vášeň pro Ježíše, avšak současně i vášeň pro jeho lid“.

Církev je „svou podstatou misionářská“ a hlásat evangelium je skutečně milostí a vlastním povoláním církve. Ona v něm nachází svou nejvnitřnější totožnost, neboť **církev existuje právě proto, aby hlásala evangelium**.

V dalším listu vydaném k této události kardinál Filoni vysvětluje: „*Jádrem této iniciativy, která se týká celé všeobecné církve, bude modlitba, svědectví a zamyšlení nad ústředním významem **missio ad gentes** jako trvalého stavu, kdy je člověk vyslán konat první evangelizaci (srov. Mt 28,19). (...) V lidském, náboženském i kulturním prostředí, které dosud není prostoupeno evangeliem, misijní poslání církve vyžaduje, aby předávání víry vedlo k osobnímu životnímu stylu, kultuře i životu ve společenství, které utváří radost evangelia a křesťanské hodnoty. Křesťanská víra projevuje své skutečné poslání, když se naplno věnuje spáse světa. Svědectví milosrdné lásky, odhodlání ke spravedlnosti a pokoji a interkulturní dialog s jinými náboženskými tradicemi při vzájemném respektu k lidskému životu a jeho důstojnosti zejména u těch nejběžnějších členů společnosti, to vše pomáhá nasměrovat poslání církve k hlásání utrpení, smrti a zmrtvýchvstání Ježíše Krista.*

Právě *missio ad gentes*, které apoštolská exhortace *Evangelii gaudium* označuje za paradigma běžné pastorační činnosti církve (srov. EG 15), má být podle papeže Františka jádrem oslav stého výročí apoštolského listu *Maximum Illud*, který Františekův předchůdce papež Benedikt XV. vydal 30. listopadu 1919. Jinak řečeno, máme „klást Ježíšovo poslání do srdce církve, učinit z něj kritérium, kterým se měří efektivita jejích struktur, výsledky její práce, produktivita jejích služebníků i radost, kterou dokážou probudit. Protože bez radosti k sobě nikoho nepřitáhneme.“

„Svatý otec pojmenovává čtyři rozměry nebo způsoby, jak se na **Mimořádný misijní měsíc v říjnu 2019 připravit** a jak ho slavít, abychom překonali rozdělení a protiklad mezi běžnou a misijní pastorační činností i mezi výzvami spojenými s evangelizací v dříve křesťanském prostředí, které je dnes ovšem sekularizované a k náboženství lhostejné, a těmi spojenými s *missio ad gentes* obracejícím se ke kulturám a náboženstvím, jimž evangelium zůstává dosud neznámé (srov. EG 14). Jsou to:

- 1. osobní setkání s Ježíšem Kristem živým v církvi: skrze eucharistii, Boží slovo, osobní i společnou modlitbu,**
- 2. svědectví světců, misionářů-mučedníků i vyznavačů víry, kteří jsou jedinečnými projevy místních církví po celém světě,**
- 3. biblická, katechetická, duchovní a teologická formace k *missio ad gentes*,**
- 4. misijní milosrdná láska jako hmotná podpora ohromného díla evangelizace, zejména *missio ad gentes* a křesťanská formace v církvích, které patří mezi nejpotřebnější.“**

(Z dopisu kardinála Filoniho)

Přípravný rok na Mimořádný misijní měsíc

Základem této přípravy bude každoměsíční téma (přehled témat pro jednotlivé měsíce viz níže), na něž naváže doprovodný program, který budou jednotlivé farnosti podle svých možností dále rozvíjet. Mimořádný misijní měsíc říjen 2019 by měl být především intenzivním časem modlitby a reflexe nad misijní činností. Kolektiv pracovníků PMD v ČR vytvořil několik příruček s inspirativními návody, a to jak pro společenství dospělých, tak pro práci s dětmi, které vás provedou následujícími 12 měsíci. Ke stažení jsou na **www.missio.cz**

Přehled témat jednotlivých měsíců přípravného roku

■ Říjen 2018: Poslání vyplývající ze křtu

■ Listopad 2018:
Zemřelí svědci víry a misionáři

■ Prosinec 2018:
Každý člověk je božím darem

■ Leden 2019: Usilujeme o jednotu

■ Únor 2019: Myslíme na nemocné

■ Březen 2019: Půst (odřikání)

■ Duben 2019: Velikonoce

■ Květen 2019: Maria je naše matka

■ Červen 2019:

Ježíš Kristus – živé Boží slovo

■ Červenec / srpen 2019:

Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu stvoření

■ Září 2019: Křest = přijímaj a rozdávej radost evangelia

■ Říjen 2019: Misijní měsíc

Rubriku připravili Luděk Bárta
a Veronika Pavlů ■

Poselství papeže Františka ke Světovému dni misií 2018

Společně s mladými lidmi přinášíme všem evangelium

Drazí mladí lidé, rád bych se s vámi zamyslel nad posláním, kterým nás pověřil Ježíš. Když se obracím k vám, chci oslovit všechny křesťany, kteří v církvi prožívají dobrodružství svého bytí jako děti Boží. K tomu, abych ke všem mluvil prostřednictvím tohoto rozhovoru s vámi, mě povzbuzuje jistota, že pokud se křesťanská víra otevírá poslání, které nám Kristus svěřuje, zůstává vždy mladá. „Misie upevní víru“ (*Redemptoris missio*, č. 2), napsal svatý Jan Pavel II. – papež, který mladé lidi velice miloval, a záleželo mu na nich.

Synoda, kterou budeme v Římě slavit letos v říjnu, měsíci věnovaném misiím, je pro nás příležitostí lépe a ve světle víry porozumět, co chce Pán Ježíš říci vám, mladí lidé, a vašim prostřednictvím pak i všem křesťanským společenstvím.

Život je poslání

Každý muž a každá žena jsou posláním, a to je také důvod, proč žijeme na této zemi. Být *přitahován* a být *pozván*: tato dvě hnutí naše srdce, a zvláště srdce mladé věkem, cítí jako vnitřní síly lásky, skrývající příslib budoucnosti a posouvající nás vpřed. Mladí lidé víc než kdokoli jiný vnímají, jak na ně život dopadá a jak je přitahuje. Žít svou odpovědnost za svět radostně je veliký úkol. Znáám dobře světlé i temné stránky toho, když je člověk mladý, a když si vzpomenu na vlastní mládí a na svou rodinu, vybavuji si, jak silnou nadějí jsem měl v lepší budoucnost. Skutečnost, že jsme se na tomto světě ocitli ne z vlastního rozhodnutí, nás vede k úvaze o iniciativě, která nás předchází a z níž se naše bytí odvozuje. Každý z nás je povolán zamyslet se nad tímto faktem: „Já jsem posláním na této zemi, a proto jsem na tomto světě“ (*Evangelii gaudium*, č. 273).

Hlásáme vám Ježíše Krista

Hlásáním toho, co obdržela zadarmo (srov. Mt 10,8; Sk 3,6), se církev může s vámi, mladí lidé, dělit o cestu a pravdu, které dávají odhalit smysl našeho života na této zemi. Ježíš Kristus, který pro nás zemřel a vstal z mrtvých, se nabízí naší svobodě a podněcuje nás, abychom tento pravý a plný smysl hledali, objevovali a hlásali. Drazí mladí lidé, nebojte se Krista a jeho církve! Nalézá se v nich poklad, který nás naplňuje radostí a životem. Můžu vám to potvrdit z vlastní zkušenosti: díky víře jsem našel pevný základ svých snů i sílu je uskutečnit. Viděl jsem, jak velké utrpení, veliká bída poznamenávají tvář tolika bratří a sester. A přece ty, kdo zůstávají s Ježíšem, zlo podněcuje jen k ještě větší lásce. Mnozí muži a ženy i mnozí mladí lidé velkoryse nabídli z lásky k evangeliu sami sebe do služby svým bratřím, někdy i za cenu vlastního mučednictví. Ježíšův kříž nám dává poznat Boží logiku sebeobětování (srov. 1 Kor 1,17-25) jako způsob, jak hlásat evangelium pro život světa (srov. Jan 3,16). Ty, kdo zahoří Kristovou láskou, její plamen postupně stravuje, a těm, které milujeme, pak dává růst v porozumění, osvětluje je a rozněcuje (srov. 2 Kor 5,14). Po příkladu svatých, kteří nám odhalují

širé Boží obzory, vás vybízím, abyste si za všech okolností kladli otázku: „*Co by na mém místě dělal Kristus?*“

Předávat víru až na konec země

Také vy, mladí lidé, jste se prostřednictvím křtu stali živými členy církve, a společně tak máme poslání hlásat evangelium všem lidem. Stojíte na prahu života. Rosteme-li v milosti víry, kterou nám předávají svátosti církve, vtahuje nás to do proudu svědků, kteří od pokolení do pokolení zajišťují, že moudrost zkušenějších slouží jako svědectví a povzbuzení těm, jimž se otevírá budoucnost. Mladým lidem pak zase svěžest a nadšení umožňují stát se zdrojem podpory a naděje pro ty, kdo se už blíží na konec své cesty. V této směsici různých životních období buduje misijní poslání církve mosty napříč generacemi, v nichž naše víra v Boha a láska k bližnímu představují zdroj hluboké jednoty.

Toto předávání víry, které je jádrem misijního poslání církve, se uskutečňuje „nakažlivostí“ lásky, v níž radost a nadšení jsou projevem toho, že člověk ve svém životě našel nový smysl a plnost. Šíření víry přitažlivostí vyžaduje srdce, která se lásce otevírají a nechají se jí zvětšovat. Lásce není možné klást omezení, protože je silná jako smrt (srov. Pís 8,6). A toto šíření plodí setkání, svědectví a hlásání, rodí se z něj milosrdnou láskou podněcované sdílení s těmi, kdo jsou víře vzdálení, je jim lhostejná nebo se k ní dokonce stavějí nepřátelsky. Právě lidské kulturní a náboženské prostředí, kterému jsou Ježíšovo evangelium a svátostná přítomnost církve stále ještě cizí, představuje nejzazší periferie, onen „konec země“, kam jsou Ježíšovi učedníci-misionáři už od prvních Velikonoc posíláni s jistotou, že jejich Pán je stále s nimi (srov. Mt 28,20; Sk 1,8). Říká se tomu *missio ad gentes*. Tou nejpouštěnější periferií ze všech je místo, kde lidstvo potřebující Krista zůstává k víře netečné, anebo se dokonce k plnosti života v Bohu staví nepřátelsky. Každá hmotná i duchovní bída, každá podoba diskriminace našich bratrů a sester je vždy důsledkem odmítání Boha a jeho lásky.

Všechny konce země jsou dnes pro vás, drazí mladí lidé, poměrně blízké a vždycky se od nich dá snadno „navigovat“. Digitální svět – všudypřítomné a stále dostupné sociální sítě – odstraňuje hranice, ruší vzdálenosti a redukuje rozdíly. Všechno se zdá být na dosah, tak

blízké a bezprostřední. A přece se snadno může stát, že bez daru nasazení vlastního života budeme mít bezpočet kontaktů, ale nikdy se nezapojíme do pravého životního společenství. Zapojení se do misijního poslání až na samý konec země od nás vyžaduje, abychom odevzdali sami sebe v tom povolání, které se nám Bůh, umisťující nás na tuto zemi, rozhodl dát (srov. Lk 9,23-25). Troufám si říct, že pro mladého muže nebo mladou ženu, kteří chtějí následovat Krista, je nejdůležitější hledat a objevovat své povolání a vytrvat v něm.

Svědčit o lásce

Jsem vděčný všem církevním uskupením, která vám umožňují prožívat osobní setkání s Kristem, živým ve své církvi: farnostem, sdružením, hnutím, řeholním společenstvím a nej-různějšími podobám misijní služby. Kolik jen mladých lidí objevuje misijní práci ve voluntariátu jako způsob služby těm „nejposlednějším“ bratrům a sestrám (srov. Mt 25,40), a tak podporují lidskou důstojnost a svědčí o radosti z lásky a z bytí křesťanem. Tyto zkušenosti církve zaručují, že výchova mladého člověka se nezaměřuje jen na přípravu pro úspěšné zvládnutí zvolené profese, ale také na rozvoj Bohem svěřených darů a péči o ně, aby člověk mohl lépe sloužit ostatním. Tyto chvályhodné podoby dočasné misijní služby jsou plodným začátkem a skrze rozlišování povolání vám mohou také pomoci k rozhodnutí cele se darovat jako misionáři.

Z mladých srdcí se zrodila i Papežská misijní díla (PMD), aby podporovala hlásání evangelia všem lidem, a tak přispívala k lidskému a kulturnímu růstu všech, kdo žijí po poznání pravdy. Modlitby i hmotná pomoc, které lidé štědře darují a PMD přerozděluje, Svatému stolci pomáhají zajistit, že každý, komu se dostává pomoci v osobních potřebách, může zároveň ve svém každodenním životě svědčit o evangeliu. Nikdo není tak chudý, aby nemohl dát to, co má, ale ještě spíš to, čím je. Rád zopakuji slova povzbuzení, která jsem adresoval mladým Chilanům: „**Nikdy si nemysli, že nemáš co nabídnout, nebo že tě nikdo nepotřebuje. Potřebuje tě spousta lidí, myslí na to! Každý z vás ať si v srdci říká: Potřebuje mě spousta lidí**“ (Setkání s mládeží, Maipú 17. ledna 2018).

Drazí mladí lidé, letošní misijní měsíc říjen, kdy budeme slavit synodu věnovanou právě vám, pro nás bude další příležitostí, kdy se můžeme stát učedníky-misionáři, lidmi stále vášnivěji oddanými Ježíšovi a jeho poslání až na nejzazší konec země. Marii, Královnu apoštolů, svatého Františka Xaverského a svatou Terezií od Dítěte Ježíše i blahoslaveného Paola Mannu prosím, aby se za nás všechny přimlouvali a stále nás provázeli.

Vatikán 20. května 2018, slavnost Soslání Ducha Svatého

Dopis národního ředitele Papežských misijních děl k Misijní neděli 21. října 2018

Drazí bratři a sestry,

protože se přiblížila Misijní neděle, kdy se na přání Sv. otce všichni věřící spojují ve společném úsilí na podporu celosvětových misí, chci Vás pozdravit a upřímně Vám poděkovat za vaši pomoc v uplynulém roce. Při nedávné cestě za knězem a misionářem z České republiky do Mexika jsem měl možnost navštívit farnost, jejíž rozloha je srovnatelná s naší jednou diecézí. Překvapilo mě, že tak velké území mají na starosti pouze dva kněží, a to jednomu z nich je přes 70 let. Do mnoha míst se nedostanou ani jednou za měsíc! Obrovské vzdálenosti do místních společenství překonávají pěšky, autem nebo lodí za neustálého vedra. My si jen těžko dokážeme představit život v takových podmínkách. O to krásnější je skutečnost, že právě vy jste svými dary pomohli ulehčit jejich těžký život v misích, některým lidem jste umožnili vzdělání nebo přispěli k důstojnějšímu životu v jejich společenství. Vaše modlitby, osobní oběti i dary jsou konkrétní pomocí, kterou vám jistě nezapomenou, a Bůh vám odplatí odměnou nevyčísitelnou.

Mám radost z toho, že díky vaší loňské štědrosti můžeme pomoci chudým lidem v pěti zemích tří kontinentů částkou více než 14 milionů korun. Díky vaší pomoci jsme přispěli do celosvětové „pokladnice“, ze které Papežské misijní dílo šíření víry podpořilo pastorační projekty, katechisty, stavby a opravy kostelů a kaplí, řeholní kongregace a diecézní organizace v misijních oblastech, kteří to nejvíce potřebují.

Během oslavy loňského Světového dne misí papež František vyhlásil Mimořádný misijní měsíc říjen 2019, kterému dal téma: Pokřtění a poslání. Téma zdůrazňuje, že povolání k misím dostal každý pokřtěný. Misie znamená pohyb těch, kdo jsou vysláni, i těch, kdo přijímají jejich poselství. Poslaný jde, aby přinášel druhým Spasitele, jeho evangelium i jeho lásku. Kdo plní toto poslání, roste ve svatosti a stává se svědkem svatosti, která dává světu život a krásu. K tomu je povolán každý z vás.

„Srdečně vás povzbuzuji, abyste chápali přípravnou fázi k Mimořádnému misijnímu měsíci v říjnu 2019 jako ohromnou příležitost k obnově misijního odhodlání po celé církvi. Nebojte se nových věcí, které pocházejí od ukřižovaného a vzkříšeného Pána. Buďte ve svých misích smělí a odvážní, vždy spolupracujte s Duchem Svatým ve spojení s Kristovou církví“ říká papež František a já se k této výzvě ze srdce připojuji.

Ať Vás všechny provází Duch Svatý a ochraňuje Panna Maria, Královna apoštolů.

Za Vaši letošní štědrost při misijní sbírce Vám děkuje a ze srdce Vám i Vaším blízkým žehná

jáhen Leoš Halbrštát ■

národní ředitel Papežských misijních děl v České republice

Dotaz

AHOJ PĚTO,
MŮŽU SE TĚ
PROSÍM NA NĚCO
ZEPTAT?

JEN SE PTEJ.

JSI V POHODĚ?

DNES BYLO KÁZÁNÍ O TOM,
ŽE BY MĚL KAŽDÝ KŘESŤAN
ZVĚŠTOVAT EVANGELIUM.
MYSLÍM, ŽE MI TO
PO PRAVDĚ MOC NEJDE.

■ Výrobky nabízené na Velikonočním jarmarku.

■ Scénický tanec na Noci kostelů v Proseči.

Ze života Misijních klubek

Misijní klubka ani během letošního jara nezhálela a zapojila se do spousty aktivit pro dobro druhých. Projděme se tedy časem a napříč republikou, abychom si vybrané události přiblížili.

V **pleňském** lochotínském pavilonku uspořádali 11. března za pomoci společenství mládeže Misijní jarmark. Zájemcům nabízeli vlastnoručně vyrobená perníková a piškotová vajíčka, cukroví, drobné pečivo a dekorativní předměty. Výtěžek přes sedm tisíc korun podpoří projekty na pomoc bohoslovcům v misiích.

Další misijní jarmarky se odehrály během Květné neděle a Velikonoc. Ve **Starém Poddvově** se uskutečnil již 3. ročník Velikonočního jarmarku pro misie. I přes mrazivý vítr přišlo prodávající podpořit mnoho lidí. Organizátoři přichystali přes dvě stě krabiček zákusků a nestačili se divit, jak rychle bylo vyprodáno. K dispozici byly také nejružnější velikonoční ozdoby, dekorace a řada misijních materiálů. Výtěžek pro misie činil rovných dvacet jedna tisíc korun.

Misijní klubko z **Proseče** se výrazně zapojilo do organizace Noci kostelů. Děvčata zahájila část programu tancem na píseň „Tobě patří chvála“. Papežské misijní dílo dětí představila jedna z obětavých členek klubka paní Skalníková a pozvala návštěvníky do Misijní kavárny na faru. Zde si mohli posloužit kávou, čajem a samozřejmě něčím sladkým. Během večera se zde promítala prezentace fotografií z činnosti prosečského Misijního klubka. Program doplnila venkovní hra. Děti, které kavárnu navštívily, dostaly papírový koláč rozdělený na pět výsečí (kontinentů) a musely navštívit stanoviště, kde plnily připravené úkoly. Např. v Africe stavěly z kostek školu, v Asii přepisovaly česká slova do japonštiny či korejštiny, v Americe střílely na bizona, v Evropě běhaly s fotbalovým míčem slalom a musely dát gól do brány a v Austrálii hasily lesní požár. Za každý splněný úkol si vybarvily jednu výseč koláče, a když měly všechny výseče vyplněné, dostaly za odměnu sladkého „Misionáře“.

Ve čtvrtek 7. června se při mši sv. pro děti ve farním kostele sv. Jiljí v **Nymburce** uskutečnil slavnostní obřad přijímání nových členů do Papežského misijního díla dětí. Po homilii děti odpovídaly na otázky národního ředitele Leoše Halbrštáta a společně pronesly misijní

■ Přijímání dětí do Misijního klubka v Nymburce.

■ Klubka z Nivnice a Dolního Němčí na Velehradě.

modlitbu a po ní dostaly požehnání pro svou práci v Misijním klubku a symboly Papežského misijního díla dětí, kterým jsou misijní křížek a misijní šátek. Děti s vedoucím Misijního klubka Jiřím Podruhem předaly národnímu řediteli Misijní bonbónek na pomoc chudým dětem v misích a po mši svaté se na farní zahradě malí i velcí misionáři pomodlili desátek misijního růžence.

Ve dnech 15.–17. června se v **Pelhřimově** uskutečnila „víkendovka“ s Misijním klubkem na téma Starý zákon. Sobotní dopoledne vyplnila zajímavá hra, kde se děti rozdělily na tři skupiny a každá dostala svého vedoucího, se kterým sbíraly různé rostliny a věci od lidí ze vsi. Následovala přednáška kněze Vojtěcha Vágaie na téma sedm egyptských ran. Ani odpoledne a večer se neobešly bez her a vyprávění pohádky na dobrou noc.

Na Národní cyrilometodějské pouti a Dnech dobré vůle 4.–5. července na Velehradě nabízely s nadšením a radostí děti z Misijního klubka z **Nivnice** a **Dolního Němčí** materiály papežských misí a rozmanité výrobky. Nezůstávaly pouze v misijním stánku, ale spolu s maminkami po celé dva dny procházely velehradským areálem a věnovaly se příchodím poutníkům.

Připravil Luděk Bárta ■

Kalendář Misijní říjen 2018

Pro misijní práci s dětmi můžete stejně jako každý rok využít aktuální kalendář s úkoly Misijní říjen 2018 a to buď v barevné nebo černobílé verzi. Ke stažení je na www.missio.cz nebo si o něj můžete napsat do Národní kanceláře.

Jak jste pomáhali v roce 2017

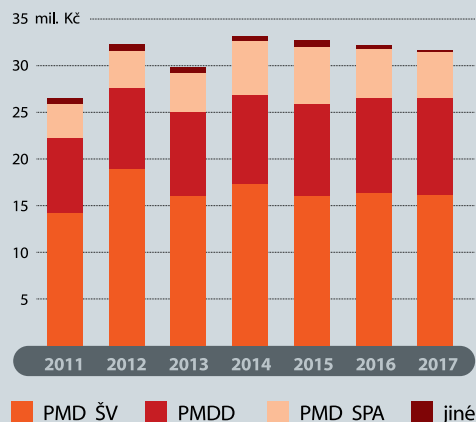
Papežská misijní díla pomáhají potřebným lidem v chudých zemích při šíření víry, dále podporují kněžský a řeholní dorost a jsou nablízku chudým a trpícím dětem. V roce 2017 dárci přispěli na činnost PMD částkou ve výši téměř 32 milionů Kč.

■ **Papežské misijní dílo šíření víry (ŠV)** pomáhá misijním diecézím na cestě k samostatnosti. V roce 2017 věřící darovali na ŠV při sbírce na Misijní neděli **16 087 tis. Kč**. Finanční pomoc zasláná do misí z ČR ve výši **14 157 tis. Kč** podpořila 37 projektů v sedmi různých diecézích v Ugandě, Zambii, Bangladéši, Srí Lance a Paraguayi.

■ **Papežské misijní dílo sv. Petra apoštola (SPA)** se zaměřuje na formaci seminaristů, noviců a novicek v misiích. Na SPA přispívají jednotlivci, rodiny, společenství i farnosti jak modlitbou, tak finančně. Během roku 2017 věnovali dárci v České republice na pomoc SPA **5271 tis. Kč**. V roce 2017 jsme podpořili částkou **4122 tis. Kč** celkem 1033 studentů – seminaristů v pěti diecézích v Zambii, Ugandě, Tanzánii a Keni prostřednictvím pěti projektů.

■ **Papežské misijní dílo dětí (PMDD)** formuje děti k zájmu o misie (v ČR prostřednictvím Misijních klubek) a finančně podporuje duchovní i hmotné potřeby dětí v misiích. V ČR pocházejí dary na PMDD od jednotlivých dárců a z tradičních dobročinných aktivit jako je Jeden dárek navíc, Misijní jarmark, Misijní koláč, Misijní štrúdlování a Pohled pro misie. V roce 2017 dosáhly přijaté dary **10 450 tis. Kč**. V roce 2017 jsme v misiích částkou ve výši **8659 tis. Kč** financovali 69 projektů PMDD ve 36 diecézích v třinácti zemích (Papua-Nová Guinea, Uganda, Zambie, Keňa, Malawi, Tanzanie, Guyana, Paraguay, Sýrie, Bangladéš, Myanmar, Srí Lanka a Filipíny), čímž jsme podpořili 145 829 dětí. Pomoc směřovala dětem nejčastěji na péči nemocné HIV/AIDS, na zdravotní péči, na podvyživené, na jídlo, oblečení a školní potřeby, na dětské domovy pro opuštěné, sirotky a děti z ulice, na rehabilitační centra, na výstavbu škol a školek.

Příspěvky na jednotlivá díla

Výtěžky tradičních dobročinných aktivit PMD v roce 2017

Významným zdrojem finančních darů na PMDD jsou tradiční dobročinné aktivity, jak již bylo zmíněno výše. V roce 2017 lidé věnovali 884 tisíc na **Misijní koláč**, 981 tisíc se vybralo díky **Misijnímu jarmarku**. **Jeden dárek navíc** vynesl projektu v Ugandě 196 tisíc, prostřednictvím **Pohledu pro misie** dárci přispěli částkou celkem 129 tisíc Kč.

■ Celebrantem mše svaté byl brněnský biskup Vojtěch Cikrle ...

■ ...s nímž si malí misionáři mohli během oběda také popovídat.

Misijní pout' v Třebíči

Poslední květnovou sobotu se v Třebíči konala Misijní pout' 2018. Farnost Příbyslavice a Třebíč ve spolupráci s Papežskými misijní díly v České republice připravily na tento den pestrý a bohatý program pro malé i velké misionáře.

V bazilice sv. Prokopa přivítal na začátku bohoslužby P. Jakub Holík všechny přítomné a celebranta poutní mše svaté, kterým byl brněnský biskup Vojtěch Cikrle. Otec biskup ve své homilii povzbudil všechny k větší radosti, kterou se má vyznačovat křesťan – misionář a v odpoledním programu poděkoval dospělým za vedení Misijních klubek.

Během slavnostního obřadu přijal nové členy Papežského misijního díla dětí národní ředitel Papežských misijních děl jáhen Leoš Halbrštát. Malí misionáři se zavázali ke každodenní modlitbě za misie a aktivní pomoci dětem v misiích podle hesla „Děti pomáhají dětem“. Pouti se zúčastnily i diecézní ředitelky papežských misií z diecézí Brno a Hradec Králové.

Po obědě čekala poutníky přednáška z misijní cesty do Tanzanie, při které národní ředitel PMD Leoš Halbrštát promítal fotografie z míst, kam v letošním roce s dárce z České republiky posíláme svou pomoc. Odpolední program nabídl na pěti stanovištích různé úkoly, na pódiu u baziliky vystoupení folklorního souboru Okřešánek, Dřevěné divadlo Jana Hrubce „O princí z knížky“ a koncert zpěváka Pavla Helana. Během celého dne byly připraveny tradiční akce PMD Misijní jarmark a Misijní koláč a přítomní mohli navštívit expozici Cesty časem, Ledovnu a Městkou věž u kostela sv. Martina.

Závěr pouti, která byla velkým povzbuzením pro všechny zúčastněné, patřil společné modlitbě a vysláním misionářů. Tě se ujal P. Jacek Kruczek z Příbyslavic a P. Jakub Holík z Třebíče. Výtěžek z celého setkání poputuje na pomoc chudým dětem v misijních oblastech, kde v letošním roce přispíváme na vzdělávání, lékařskou péči pro chudé děti a výživové programy pro podvyživené děti.

Bronislava Halbrštátová ■

Nové misijní materiály

Misijní kalendář 2019

připomíná, že v říjnu oslavíme Mimořádný misijní měsíc. Jeho význam v úvodu vysvětluje arcibiskup Jan Graubner. Kalendář představuje naše misionáře v zahraničí. Autentické fotografie vás seznámí s mužskými i ženskými komunitami, které šíří Kristovo poselství ve světě.

Objednávky v Národní kanceláři, přes diecézního ředitele či www.missio.cz.

Filipínské rugby – Hra o život

Nový dokumentární film M. J. Rýznara o životě opuštěných dětí na ulicích Manily a misijním působení církve v metropoli 21. století. V rámci přípravného roku na MMMŘ 2019 plánujeme **projekce s besedami**. Můžete-li uspořádat promítání ve vašem okolí, kontaktuje nás. Více na <http://kino.missio.cz>

Nové **Missio magazíny** budou v premiéře odvysílány na TV Noe ve 20.00 hod. v úterý 25. 9., 23. 10., 20. 11. a 18. 12.

■ „Já Tě křtím ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého,“ pronáší P. Jiří Brabec ve své obrovské farnosti velmi často a vždy s radostí.

Misijní cesta do Mexika

Národní ředitel PMD Leoš Halbrštát a kameraman Jan Štindl se v červenci vydali na poloostrov Yucatán, aby poznali misijní činnost českého kněze Jiřího Brabce mezi Mayi, a připravili o tom film. Nejednalo se tedy o obvyklé monitorování projektů PMD jako u předchozích misijních cest. Česká výprava se v Mexiku tentokrát snažila pochopit a zdokumentovat práci našeho misionáře, který se stará o farnost velikosti brněnské diecéze, a vžít se do dynamiky jeho práce. Dalším záměrem této cesty je seznámit veřejnost s českými misionáři a nabídnout jim podporu skrze PMD. „*Jsmo tady pro pomoc našim misionářům, kteří pracují ad gentes v misijních stanicích, abychom je podpořili a poskytli pomoc. Samozřejmě chceme také zpopularizovat jejich práci u nás,*“ uvedl Leoš Halbrštát pro Radio Proglas.

● Kontakt

Papežská misijní díla, Na Kropáčce 30/1,
500 03 Hradec Králové, tel. 604 838 882,
pmd@missio.cz, www.missio.cz

Číslo účtu: 72540444/2700 UniCredit Bank
Czech Republic, a.s., pobočka Hradec Králové

Facebook: [https://www.facebook.com/](https://www.facebook.com/PapezskaMisijniDila)

PapezskaMisijniDila

Twitter: https://twitter.com/missio_cz

● Přehled základních variabilních symbolů (VS)

Projekty PMD

VS 999 Papežská misijní díla (MISSIO)
necháváte rozhodnutí na PMD

Nebo si vyberte za naší nabídky:

VS 10 Podpora základní světové misijní
činnosti Církve

VS 30 Podpora bohoslovců v misiích

VS 40 Pomoc dětem v misiích

VS 321 Mešní intence misionářům

Tradiční akce PMD

VS 140 Pohled pro misie®

VS 141 Misijní štrůdlování®

VS 240 Jeden dárek navíc®

VS 640 Misijní jarmark®

VS 740 Misijní kalendář

VS 840 Misijní koláč®

VS 888 Chléb pro misie

VS 940 Misijní bombónek

● Členské aktivity PMD

Staňte se členy PMD, vyberte si a zapojte se:

Misijní růže – denní modlitba desátku rů-
žence za misie

DŮLEŽITÉ

- 1 Při zasílání darů uveďte, pro-
sím, variabilní symbol (VS).
- 2 Napište nám, prosím, číslo
svého účtu, pokud z něho
posíláte finanční dar.
- 3 Jestliže chcete poslat finanční dar na misie,
pomůže nám, když se přihlásíte na PMD do
Dárcovství a dostanete členské číslo.
- 4 Pokud od nás máte členské číslo, použijte
ho jako specifický symbol.
- 5 Když od nás dostanete nějaké misijní ma-
teriály a následně finančně přispíváte na
misie, nepište, prosím, do poznámky „plat-
ba“, vše přijímáme jako dar na misie.
- 6 Na dary pro PMD rádi vystavíme Potvrzení
o přijatých darech na odpočet z daní (nově
lze uplatnit i u mešních intencí – VS 321).
Pokud nejste členy a o Potvrzení máte zájem
uvádějte, prosím, do poznámky svoji adresu.

Misijní klubko – pro děti, denní modlitba za
děti světa, týdenní spojení na Misijní bombó-
nek

Misijní klub – denní modlitba za misie, tý-
denní spojení na Chléb pro misie, podpora
aktivit PMD

Dárcovství – finanční podpora misii

Adorace pro misie – duchovní podpora misii

Misijní unie – pro kněze, řeholníky a laiky –
otevřenost pro misijní spolupráci

Prosíme Vás, kteří posíláte peníze na misie,
abyste vždy na místo **specifického symbolu**
vyplňovali své **členské číslo**, které jsme Vám
přidělili. Jen tak jsme schopni rozpoznat
dárce a potvrdit příjem daru.

SVĚTOVÝ DEN MISIÍ

MISIJNÍ NEDĚLE
21. 10. 2018

"NIKDO NENÍ TAK CHUDÝ, ABY NEMOHL DÁT TO,
CO MÁ, ALE JEŠTĚ SPÍŠ TO, ČÍM JE."
(PAPEŽ FRANTIŠEK)

č.ú.: 72540444/2700 VS-10

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA
NA KROPÁČCE 30/1
500 03 HRADEC KRÁLOVÉ

telefon: 604 838 882

číslo účtu: 72540444/2700, IČO: 73634051
pmd@missio.cz, www.missio.cz

missio.cz

"SVĚTOVÝ DEN MISIÍ JE ORGANIZOVÁNÝ DÍLEM PRO ŠÍŘENÍ VĚRY JE VÝZVOU PŘÍLEŽITOSTÍ PRO TO, ABY MISIJNÍ SADRKA KŘESŤANSKÝCH SPOLEČENSTVÍ VYKÁŽELA VSTĚCÍ
NALÉHANÝM A ROZSÁHLÝM POTŘEBÁM EVANGELIZACE SVOU MODELTROU, SVĚDEČTVÍM ŽIVOTA A SPOLEČENSTVÍM MATEKOU."

(PAPEŽ FRANTIŠEK)

ZA PODPORU PAPEŽSKÝCH MISIÍ JE SRDCE DĚKUJEME!

